

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 lipca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2023 r. w sprawie V Ka 189/22, Sąd Okręgowy w Płocku zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Płońsku z dnia 22 października 2021 r., sygn. II K 732/16, skazujący M. W. m.in. na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności za popełnienie czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i in.

Kasację na korzyść skazanego wywiódł jego obrońca, który zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego w całości zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 424 § 1 i 2 k.p.k., art. 404 § 2 k.p.k., art. 4, 7 i 410 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych. Skarżący wniósł o uniewinnienie skazanego i z ostrożności procesowej o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz „poprzedzającego

go wyroku Sądu Rejonowego w Płońsku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Płocku celem ponownego rozpoznania.” Jednocześnie obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia, z uwagi na fakt nieprawidłowo przeprowadzonej kontroli odwoławczej, która winna skłonić Sąd Najwyższy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Przypomnieć należy, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia z art. 532 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie tej instytucji są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Dokonując wstępnej kontroli kasacji, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne. Przeprowadzona jednak na tym etapie jej analiza nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Rozstrzygnięcie to musi być bowiem poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych, wykraczającą poza zakres niniejszego postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie

[J.J.]

[ms]

